

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-01108/2011-01

Дана: 25.априла 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Л. А. из Шапца**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 25.априла 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Л.А. из Шапца** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00452/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Л. А. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Општинском суду у Шапцу, а пријаву за избор подноси за Основни суд у Шапцу.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднела пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавила Уставну жалбу, а из разлога: пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност; да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних; да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима; да јој се достави одлука са разлозима; због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука; што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно

Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу резултата рада истиче да њени резултати рада ничим не изазивају сумњу у испуњеност критеријума.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први састав ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, те да јој је било ускраћено право на правично суђење, па предлаже да се уставна жалба усвоји, констатују извршене повреде Уставом гарантованих права, да јој није престала судијска дужност, а Високом савету наложи да у поновљеном поступку уз гарантовање свих права, поново одлучи о њеној пријави.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 368 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунила критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче да се у тренутку одлучивања по њеној пријави налазила на сталној судијској дужности, па како се налазила на сталној судијској дужности и сматра да испуњава све критеријуме и требало је да буде изабрана за судију. Дато образложење сматра паушалним и да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан и да стога није ни могао да одлучује, па ни каснијим избором осталих чланова, потом да је озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су били у пословном односу, да су седнице за јавност биле затворене, да је ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити јој је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, да је одлука необразложена, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге, да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радила нити непосредно вишег суда а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00452/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 368 изреке решења, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 6,7 и 14 став 1 тачка 3, 6 и 8 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, а у разлозима се у битноме наводи:

Разлози за сумњу су образовани у погледу стручности и оспособљености. У сагледаваном трогодишњем периоду 2006.-2008.година обављала је дужност судије у Општинском суду у Шапцу, с тим што за 2006.годину постоје резултати о њеном раду у парници и истрази, а за 2007.-2008.годину у истрази.

Пошти се критеријум стручности утврђује између осталог и на основу квалитета рада, кроз број потврђених, преиначених и укинутих одлука, а она није показала задовољавајући квалитет јер је у 2006.години у парничној материји (П) имала 56% потврђених, 11% преиначених и 33% укинутих одлука по правном леку, а што је више од процента прописаног Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности.

У оквиру оцене испуњености критеријума стручности подносилац приговора је поступајући у парничној материји у више предмета и то: П.3193/05, П.24/06, П.2036/06, П.3158/05, П.3220/05 и П.2786/05 доносила решења о прекиду поступка а да за то нису били испуњени законски разлози због чињенице смрти туженог, односно предлога за мирно решење спора. На наведени начин доведена је у питање стручност подносиоца приговора и познавања процесног права, јер је дозвољавала прекид поступка супротно наведеној одредби ЗПП, односно супротно члану 3 ЗПП. Такође у наведеним предметима такса није нити одређена, нити наплаћена тужиоцу на тужбу и одлуку.

Поред тога критеријум стручности и оспособљености се утврђује на основу ефикасне примене специфичних правничких знања у решавању судских предмета, тј.ефикасног и у законом прописаном року завршавања предмета истраге. Оспособљеност је условљена добрим познавањем материјалног и процесног права, дакле, повезана је са стручношћу, а поред тога и умешношћу и марљивошћу.

Истрага је хитан део кривичног поступка, јер је Законом о кривичном поступку прописано да ако се истрага не заврши у року од 6 месеци истражни судија је дужан да обавести председника суда о разлозима због којих истрага није окончана, а да ће председник суда по потреби предузети мере да се она оконча. Следствено томе по судском Пословнику у истрази старим предметима се сматрају они у којима је поступак трајао дуже од шест месеци.

Према статистичким подацима суда, она је у структури нерешених истражних предмета на крају 2006.године имала 32 нерешена стара предмета, на крају 2007.године 41 нерешен стари предмет и 2008.године 14 нерешених старих предмета. Из овог произилази да је имала већи број истрага које су трајале дуже од шест месеци, што је преко законског рока а нема података да је о разлозима због којих истраге није завршила у законском року обавештавала председника суда. Такво поступање се сматра неефикасним и неадекватним. У прилогу овоме је и податак да је имала лош коефицијент ажурности и то у 2006.години 9 и у 2007.години 6,25.

На основу изнетог закључено је да није испунио услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабрана за судију престала јој је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009.године.

Против те одлуке подносилац приговора је изјавила жалбу Уставном суду, оспоравајући исту у целости, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и повреде

уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У чињеничном делу указује да подаци који су наведени у побијаној одлуци нису узимани приликом избора пре 15.12.2009.године, да је пропуштено да се утврди да је за судију први пут бирана 23.03.2005.године и да је тада задужена са 85 старих предмета а од којих је било старих предмета и више десетина година, да је у парничној материји поступала до 01.06.2006.године када је одлуком в.д.председника суда премештена у истрагу, а по истом налогу имала је обавезу да старе предмете заврши до промене материје, исте је завршила, па као судија почетник сатра да је у таквим условима остварила и задовољавајући квалитет одлука. У погледу предмета у којима је одређиван прекид указује да у исте није могла да изврши увид, а да је пракса поступања на такав начин била уобичајена у њеном суду и у раду других судија па да она није радила ништа друго него што су радиле и друге судије из те области, а у погледу ненаплаћених такси указује да су сви ти предмети касније предати у рад другим судијама приликом промене материје у којима је поступала. У погледу разлога незавршавања истрага у законском року, указује да исто није било условљено њеном нестручношћу или необученошћу, већ објективним разлозима, да је у односу на још двоје судија које су поступале у тој материји она имала најмањи број старих предмета у раду, а да ни они нису председнику суда достављали било какво обавештење о разлозима незавршетка истраге.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложила своје наводе на рочишту одржаном дана 24.10.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Шапцу, Основног суда у Шапцу број Су VIII /2011-1220 од 04.10.2011.године, увида у предмете П.3193/05, П.24/06, П.3158/05, П.3220/05 и П.2786/05, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора је навела да јој је као судији почетнику, што се тиче парничне материје, додељено 85 предмета од судија који су већ радили грађанску материју по налогу тадашње председнице суда.

Истиче да су се том приликом судије ослободиле великог баласта старих предмета који суд се водили на њихово име. Тада је подносилац приговора сачинила извештај и тада је председник суда смањило тај број са 85 на 45. Истакла је да је као судија почетник задовољна са 33% укинутих одлука у области грађанске материје у тој првој години рада у парници. Што се тиче истраге, истакла је да је 2006. године било упражњено једно место за истражног судију и да су многи одбили да попуне то упражњено место. Истиче да је она пристала и да је 3,5 година обављала тај посао све до реизбора. Што се тиче неажурности у материји истраге наводи да је она дала све од себе, али да је то таква материја да је нужно оријентисана на сарадњу са полицијом, на поступање КПЗ-а односно установа за привођење лица која се већ налазе на издржавању казне затвора. Истиче да је добијала одговор на усмене и писмене ургенције да Општински суд у Шапцу није платио трошкове довођења притвореника или затвореника из казнено поправних установа из Сремске Митровице, Београда, Новог Сада и да зато не могу да поступају по њеној наредби. Тврди да су то једини разлози због којих су одређени предмети истраге трајали дуже од 6 месеци. Што се тиче обавештења за председника суда која се тичу разлога због којих није завршена истрага а траје дуже од 6 месеци, што представља законску обавезу, наводи да то нико никада од истражних судија није радио. Додаје да то не значи да председник суда није био обавештаван јер је на крају сваке године постојала листа старих предмета где су судије морале да дају кратко образложење због чега одређени предмети нису завршени у року од 6 месеци. Такође додаје да су предмети који су због њихове природе предати вештацима, дуго задржавани код њих. Одређени предмети у истрази где су преко Министарства прибављане изјаве сведока из бивше СФРЈ стајали су и по годину или две дана. На питање судије известиоца о конкретном предмету П 3793/05 где је донето решење о прекиду поступка због смрти странке, а да доказа о наплати судских такса нема, и о предмету П 24/06 ради развода брака, где је поступак правноснажно прекинут због тога што се странка налазила у иностранству па касније исти настављен, подносилац приговора је истакла да стоји да доношење решења о одређивању прекида поступка на предлог тужиоца или чак и туженог није предвиђено законом али да је став судија парничара био да покретање али и ток парничног поступка зависи од воље странка ако желе да се договоре. Додаје да зна да то није законски разлог али да је такав савет добила од старијих колега. У погледу предмета у којима није плаћена така истиче да преузима одговорност.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008. године подносилац приговора је вршила судијску дужност као судија Општинског суда у Шапцу и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006. године

Ки предмета у раду 344 од тога пренетих старих 59, решених 114 од тога 27 старих, нерешених старих 32, 1 неслагање са захтевом за спровођење истраге усвојено. Коефицијент ажурности 8,57, просек одељења 6,71

Кри+Крм+Кри-пов+Кр у раду 74 решено 73.

П предмета у раду 108 од тога пренетих старих 19 сви решени, од којих 66 пресудом, 15 ожалбених одлука 9 потврђених и 6 укинутих или 40%, просек одељења 18%.

Укупно остварење норме 86,00%

2007. године

Ки предмета у раду 663 од тога пренетих старих 193, решених 452 од тога 152 стара предмета, нерешено на крају 41 стари предмет, једно неслагање са захтевом за спровођење истраге. Коефицијент ажурности 4,92 просек одељења 5,82.

Кри+Крм+Кри-пов+Кр предмета у раду 103 решено 94.

Разматраних П предмета по жалби 9 5 потврђених, 1 преиначена и 3 укинута или 33,33% просек одељења 23%.

Укупно остварење норме 173%.

2008.године

Ки предмета у раду 724 од тога пренетих старих 15, решено 475 од тога 14 старих, нерешен 1 стари предмет, просек одељења 1,33, једно неслагање са захтевом за спровођење истраге. Коефицијент ажурности 5,34 просек одељења 4,94

Кри+Крм+кри-пов+Кр предмета у раду 115 решено 109.

Разматраних П предмета по жалби 1 потврђен

Укупно остварење норме 172%.

У посматраном периоду у Општинском суду у Шапцу није вођена у уписнику евиденција о незавршеним старим предметима, већ је само на крају сваког месеца за сваког судију рађен месечни извештај о раду. На основу службене белешке управитеља судске писарнице утврђено је да је подносилац приговора старих Ки предмета у посматраом периоду имала у раду следеће предмете:

Ки. 269/06 Запримљен дана 12.04.2006. године, прослеђен ОЈТ дана 12.05.2008.године;

Ки.312/06 Запримљен дана 20.04.2006.године, прослеђен ОЈТ дана 12.06.2008.године;

Ки.405/06 Запримљен дана 23.05.2006.године, прослеђен ОЈТ дана 16.12.2008.године;

Ки.411/06 Запримљен дана 24.05.2006.године, прослеђен ОЈТ дана 12.02.2008.године;

Ки.481/06 Запримљен дана 16.06.2006.године, прекид 05.12.2008.године;

Ки.595/06 Запримљен дана 31.07.2006.године, прослеђен ОЈТ дана 13.11.2008.године;

Ки.741/06 Запримљен дана 15.09.2006.године, прослеђен ОЈТ дана 15.07.2008.године;

Ки.811/06 Запримљен дана 03.10.2006.године, прослеђен ОЈТ дана 11.11.2008.године;

Ки.1210/06 Запримљен дана 13.12.2006.године, прослеђен ОЈТ дана 14.01.2009.године;

Ки.1255/06 Запримљен дана 14.12.2006.године, прослеђен ОЈТ дана 31.01.2008.године;

Ки.253/07 Запримљен дана 19.03.2007.године, прослеђен ОЈТ дана 31.03.2009.године;

Ки.517/07 Запримљен дана 29.05.2007.године, прослеђен ОЈТ дана 10.06.2008.године;

Ки.807/07 Запримљен дана 27.08.2007.године, прослеђен ОЈТ дана 03.02.2009.године;

Ки.108/08 Запримљен дана 12.02.2008.године, прослеђен ОЈТ дана 30.01.2010.године;

Ки.135/08 Запримљен дана 20.02.2008. године, прослеђен ОЈТ дана 20.03.2010.године;

Ки.226/08 Запримљен дана 13.03.2008.године, прослеђен ОЈТ дана 29.04.2009.године;

Ки.439/08	Запримљен	дана	17.04.2008.године,	прослеђен	ОЈТ	дана
22.02.2010.године;						
Ки.665/08	Запримљен	дана	17.06.2008.године,	прослеђен	ОЈТ	дана
11.06.2010.године;						
Ки.1011/08	Запримљен	дана	01.10.2008.године,	прослеђен	ОЈТ	дана
03.02.2010.године;						
Ки.1107/08	Запримљен	дана	17.10.2008.године,	прослеђен	ОЈТ	дана
13.07.2010.године;						

Увидом у спис П.24/06 констатује се да је предмет спора развода брака, тужба поднета суду дана 06.01.2006.године, после три одложена рочишта решењем од 17.03.2006.године прекинула поступак и одредила да ће се исти наставити на предлог тужиоца.

Увидом у спис П.3193/05 констатује се да је тужба ради дуга поднета суду дана 30.11.2005.године, тужбу покушала да достави туженом враћена суду са назнаком умро па је решењем од 16.01.2006.године одредила прекид поступка на основу ове чињенице.

Увидом у спис П.3158/05 констатује се да је тужба ради дуга поднета суду дана 30.11.2005.године, тужбу покушала да достави туженом враћена саознаком умро и на записнику са рочишта одржаног дана 28.12.2005.године на предлог тужиоца одредила прекид поступка.

Увидом у спис П.3220/05 констатује се да је тужба ради дуга поднета суду дана 30.11.2005.године тужбу покушала да достави туженом, на рочишту одржаном дана 28.12.2005.године на основу изјаве трећег лица и по предлогу тужиоца на записнику одредила прекид поступка.

Увидом у спис П.2786/05 констатује се да је тужба ради чинидбе и накнаде штете поднета 18.10.2005.године, по предлогу странака на записнику са рочишта одржаног дана 16.11.2005.године одредила прекид поступка

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Сумња одлуком првог састава Високог савета судства заснована је у погледу стручности, али је Високи савет судства испуњеност критеријума стручности ценио применом одредбе чланом 5 Правила, којим је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност и минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене

одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05).

Подносилац приговора је у 2006.години имала у П материји укинутих 40% одлука, док је просек одељења био 18%, док је у 2007.години имала 33% укинутих одлука а просек одељења је био 23%. У 2008.години имала је 1 одлуку разматрану по жалби која је потврђена, па се ова година не може ни бити предмет посматрања, ради закључивања о испуњености критеријума стручности. У друге две године у којима је подносиоцу приговора разматран репрезентативан број одлука, закључује се да и у смислу одредби Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, а којима је прописано да судија општинског суда у грађанској материји има задовољавајући квалитет, уколико проценат укинутих одлука не прелази 25%, али и према Правилима према којима се преиспитује одлука првог састава Високог савета судства, подносилац приговора је имала проценат укинутих одлука и изнад просека одељења и то знатно и грубо одступајући.

У погледу испуњености критеријума стручности разматрана је и примена процесних правила, а на основу увида у предмете. Стручност обухвата не само добро познавање материјалног права, већ и добро и правилно примењивање процесних одредби. Институт прекида поступка је изузетак и овај институт се примењује само у прописаним ситуацијама. Прекид поступка за случај смрти одређује се када се на несумњив начин утврди чињеница смрти странке, под условом да је смрт наступила у току поступка. Подносилац приговора је поступак прекидала за случај смрти а да је ову чињеницу утврђивала на основу извештаја доставне службе или пак на основу изјаве трећег лица, иако се таква чињеница могла утврдити само на основу извода из матичне књиге умрлих, па у зависности од тренутка наступања смрти, пре или после покретања поступка зависио би и сам наставак поступка. Подносилац приговора је супротно томе поступке прекидала на основу непоузданих података. Поред тога подносилац приговора је прекид одређивала и и другим ситуацијама када то ЗПП није предвиђено, у случају да су странке у иностранству, на основу договора странака и слично. Овакав начин поступања указује да подносилац приговора не познаје процесно право, нити је довољно стручна и оспособљена да га примењује. Подносилац приговора је свесно кршећи процесна правила погодовала тужиоцима, дозвољавајући прекиде поступка а са неуредним тужбама, или пак не настављајући поступке применом осталих процесних могућности – постављањем привременог заступника.

Отуда се закључује да подносилац приговора и услед високог процента укинутих одлука, али и непознавања процесног права не испуњава критеријум стручности.

Основано је изражена сумња у испуњеност критеријума оспособљености. Подносилац приговора је у посматраном периоду поступала у истражној материји и материји истражних радњи.

Одредбом члана 6 Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006., 2007. и 2008.години испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просека одељења, и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања у односу на најмање један од следећих мерила, па тако се наводи однос нерешених старих предмета (за шта је судија одговоран), у односу на укупан број предмета у раду, у поређењу са просеком одељења суда и имајући у виду прилив предмета.

Подносилац приговора је у посматраним годинама имала остварења оријентационе норме у 2007. и 2008.годину, док у 2006.години није имала остварење оријентационе норме. Подносилац приговора у раду имала прилив предмета у нивоу одељења у којем је поступала.

Подносилац приговора је из изнетих статистичких података имала у свим годинама већи број и то знатно нерешених старих предмета у просеку одељења у материји Ки.

Сами статистички подаци не би сами по себи толико били значајни да не постоје дати примери, дакле да у предметима није поступано у неразумно дугом року, годину и више дана. У ситуацији када је истрага хитан део кривичног поступка судија је дужан да предузме све процесне радње да се истрага заврши у разумном року од 6 месеци, а уколико се иста не заврши у том року да о разлозима обавести председника суда. Подносилац приговора у предметима није предузимала све процесне радње у неразумно дугом року, а то је управо и допринело трајању поступка ван законом прописаног рока у којем би се истрага требала завршити. Овакво поступање у предметима, односно непоступање указује или на несавестан рад подносиоца приговора, а што је и поткрепљено примерима, или пак на непознавање материјалног и процесног права, а што опет указује на неиспуњеност критеријума стручности.

Чињеница је и да у уписницима управе нису пронађени извештаји подносиоца приговора о разлозима због којих истраге нису завршаване у року од 6 месеци, а што је била законска обавеза истражног судије да такве извештаје доставља председнику суда. Ово је утврђено на основу извештаја суда, али и исказа подносиоца приговора. Овиме се и потврђује тврдња изнета у одлуци првог састава Високог савета судства да подносилац приговора извештаје није достављала председнику суда. Да је благовремено председнику суда подносила извештаје о разлозима трајања поступка, створила би се могућност да и председник суда предузме све потребне мере ради завршетка поступка истраге у предметима у којима је истрага дуго трајала, а нарочито не у периоду од преко две године, а одређени број истрага ни до краја 2009.године није окончан. Подносилац приговора је олако прихватала да такву обавезу нема и тиме допринела трајању поступка у неразумно дугим роковима, односно услед недовољне оспособљености, која је условљена добрим познавањем и применом процесног права, и странкама ускраћивала право на суђење у разумном року.

Дакле из чињенице да није у свим посматраним годинама остварила ни минимум оријентационе норме, да је у раду иала знатан број нерешених старих предмета, иако у просеку одељења, услед чињенице да је управо непознавањем процесног права и њене примене, закључено је да је основано оборена претпоставка оспособљености,

Услед основано оборене претпоставке стручности и оспособљености подносиоца приговора Високи савет судства налази да правилном одлуком првог састава Високог савета судства подносилац приговора није изабрана на судијску функцију.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29

Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиву ВСС